

D E C I Z I E

29 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Ion Druță
Tamara Chișcă-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Colesnic Iurie și Paiu Irina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Lidiei Colesnic împotriva lui Iurie Colesnic, Paiu Irina și Societatea pe Acțiuni „Moldconinvest” cu privire la declararea nulității absolute a contractului de cesiune a dreptului de creanță ce izvorăște din contractul investițional privind construcția spațiului locativ, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012, prin care a fost respins apelul declarat de către Colesnic Iurie și Paiu Irina reprezentați de avocatul Petru Bobu și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 martie 2011 prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 21 septembrie 2009 Lidia Colesnic a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Colesnic, Irinei Paiu și SA „Moldconinvest” cu privire la declararea nulității absolute a contractului de cesiune a dreptului de creanță ce izvorăște din contractul investițional privind construcția spațiului locativ, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 24 octombrie 1979, a înregistrat căsătoria cu Colesnic Iurie la Primăria comunei Cornești, raionul Ungheni, sub numărul de înregistrare 286089.

Susține că în timpul căsătoriei au fost dobândite în comun mai multe bunuri mobile și imobile, depuneri și cote de participare în capitalul social în instituții financiare și societăți comerciale.

Indică că conform contractului de credit nr. 1191 încheiat între Banca Comercială Română și soțul, Iurie Colesnic, cu acordul său, la 29 iunie 2006, familia lor a ridicat un credit de investiții în sumă de 900 000 lei pentru procurarea unui imobil, casa de locuit cu terenul aferent, amplasată în mun. Chișinău, s. Ciorescu, str. B. Glavan, 16.

Potrivit contractului de gaj (ipotecă) încheiat la 14 septembrie 2006, între Banca Comercială Română și Colesnic Iurie cu acordul său, în scopul rambursării creditului

bancar, a dobânzilor aferente, executării în termen a obligațiilor prevăzute de contractul de credit nr. 1191 din 29 iunie 2006 de către „debitorul gajist” a fost depus în gaj în favoarea „creditorului gajist” bunul imobil amplasat în mun. Chișinău, s. Ciorescu, str. B. Glavan, 16, contractul de gaj fiind înregistrat la OCT Chișinău la 19 septembrie 2006 cu nr. 0100/06/24264.

Cu toate că, creditul bancar de investiții în sumă de 900 000 lei a fost primit pentru procurarea imobilului, casa de locuit cu terenul aferent, creditul a fost investit la construcția apartamentului nr. 102, compus din 4 camere din bd. Renașterii 38, mun. Chișinău, fapt confirmat prin contractul investițional nr. 72/102-LR cu privire la construcția spațiului locativ din 06 aprilie 2007, încheiat între Compania de Investiții și Construcții „Moldconinvest” SA și Iurie Colesnic.

Menționează că în prezent, Judecătoria Centru, mun. Chișinău examinează pricina civilă cu privire la desfacerea căsătoriei la cererea de chemare în judecată depusă de către Iurie Colesnic împotriva sa și la cererea reconvențională cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, inclusiv partajarea apartamentului nr. 102, compus din 4 camere amplasat pe bd. Renașterii 38, mun. Chișinău, construit în baza contractului de credit nr. 1191 din 29 iunie 2006 și Contractului investițional nr. 72/102-LR din 06 aprilie 2007.

Susține că conform contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-07/11/27 din 27 noiembrie 2007, Colesnic Iurie în calitate de cedent a transmis Irinei Paiu în calitate de cesionar dreptul de creanță transmisibil și sesizabil ce izvorăște din contractul investițional nr. 72/102-LR din 06 aprilie 2007, privind construcția apartamentului nr. 102, compus din 4 camere, amplasat pe bd. Renașterii, 38, mun. Chișinău.

Astfel, Irina Paiu, care de fapt, este sora concubinei pîrîtului, a preluat toate drepturile asupra contractului investițional nr. 72/102-LR din 06 aprilie 2007 cu privire la construcția apartamentului nr. 102, compus din 4 camere din bd. Renașterii 38, mun. Chișinău, inclusiv și asupra apartamentului în construcție.

Invocă că despre contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-07/11/27 din 27 noiembrie 2007, a aflat la 10 septembrie 2009, când se familiariza cu materialele cauzei civile cu privire la desfacerea căsătoriei.

Consideră că Compania de Investiții și Construcții „Moldconinvest” SA, fiind în cunoștință de cauză și în posesia actelor respective, inclusiv a buletinului de identitate a lui Iurie Colesnic, prin care se atestă înregistrarea căsătoriei, nu a fost în drept să dispună în lipsa voinței și acordului său în ei scris, cesionarea contractului investițional nr. 72/102-LR privind construcția spațiului locativ din 06 aprilie 2007 pe numele Irinei Paiu.

Astfel, prin contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-07/11/27 din 27 noiembrie 2007, ce izvorăște din contractul investițional nr. 72/102-LR privind construcția spațiului locativ din 06 aprilie 2007, semnat între părți, ultimii au dispus contrar prevederilor legale, voinței sale și în lipsa acordului său scris, în calitate de proprietară devălmășă, în baza contractului de credit nr. 1191 din 29 iunie 2006, contractul investițional nr. 72/102-LR din 06 aprilie 2007, contractul de gaj (ipotecă) din 14 septembrie 2006, înstrăinarea ilegală a apartamentului nr. 102 compus din 4 camere din bd. Renașterii 38, mun. Chișinău pe numele Irinei Paiu.

Drept consecință, afirmă că pîrîții au încheiat contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-07/11/27 din 27 noiembrie 2007, contrar prevederilor legale, prin comportament dolosiv și viclean, astfel dînsa fiind privată de dreptul asupra cotei-părți din apartamentul nr.102 compus din 4 camere, amplasat pe bd. Renașterii 38 mun.

Chișinău, ce-i revine potrivit legislației în vigoare, în baza dreptului de proprietate în devălmășie.

Solicită, anularea contractului de cesiune a dreptului de creanță nr.CS-07/11/27 din 27 noiembrie 2007, ce izvorăște din contractul investițional nr. 72/102-LR cu privire la construcția spațiului locativ din 06 aprilie 2007, încasarea din contul lui Iurie Colesnic în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 martie 2011 acțiunea a fost admisă parțial, fiind declarată nulitatea absolută a contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-07/11/27 din 27 noiembrie 2007 încheiat între Iurie Colesnic, Irina Paiu și Compania de Investiții și Construcții „Moldconinvest” SA ce izvorăște din contractul investițional nr. 72/102-LR privind construcția spațiului locativ din 06 aprilie 2007 și încasat din contul lui Iurie Colesnic în beneficiul Lidiei Colesnic, cheltuielile de judecată în sumă de 209 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2011 a fost respins apelul declarat de către Iurie Colesnic și Irina Paiu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 aprilie 2012, a fost admis recursul declarat de către Iurie Colesnic și Irina Paiu, casată decizia instanței de apel și remisă pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012, a fost respins apelul declarat de către Colesnic Iurie, reprezentat de către avocatul Petru Bob, și menținută hotărârea primei instanțe.

La 20 mai 2014, Colesnic Iurie și Paiu Irina au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului invocă dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu neelucidarea deplină a circumstanțelor care au o importanță pentru soluționarea pricinii, iar concluziile primei instanțe și instanței de apel fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Menționează că a luat cunoștință cu decizia instanței de apel la 20 mai 2014, deoarece decizia nu a fost remisă în adresa sa, fapt dovedit prin cererea depusă de către ultimul la 11 aprilie 2014, cu privire la eliberarea deciziei instanței de apel.

Susține Colesnic Iurie că nu locuiește cu intimata de mai bine de 9 ani, fapt confirmat prin cererea de desfacerea căsătoriei depusă de el în anul 2007, la Judecătoria Centru mun. Chișinău, însă, continuă să aibă viza de reședință în apartamentul nr. 56, din bd Ștefan cel Mare și Sfânt 132, mun. Chișinău, iar pentru a-și crea condiții noi și decente de trai, cu acordul intimatei, a obținut de la SA „Banca Comercială Română” un credit în mărime de 900 000 lei, cu o dobândă de 17% și achitarea sumei de 11 418,98 lei lunar, începînd din luna iunie 2006 până în luna iunie 2021, achitînd lunar creditul de unul singur.

Invocă că din banii împrumutați au cumpărat casa de locuit nr. 16 din str. B. Glavan, s. Ciorecu, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 315710610, fapt confirmat prin Extrasul din Registrul bunurilor imobile, în care se menționează că dreptul de proprietate asupra acestui imobil, a fost înregistrat la 04 august 2006 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.1-7139 din 02 august 2006, iar ulterior acest imobil a fost pus în gaj, care a fost înregistrat la OCT Chișinău la 19 septembrie 2006 sub nr.0100/06/2464.

Astfel, consideră că instanța de apel în mod eronat a concluzionat precum că creditul bancar în mărime de 900 000 lei, a fost investit la construcția apartamentului nr.

102 din bd. Renașterii 38, mun. Chișinău, deoarece, aceasta constatare nu a avut nici un suport probatoriu.

Susține că din lipsa surselor financiare necesare pentru finisarea apartamentului, a decis să concesioneze dreptul său de creanță, respectiv, la 27 noiembrie 2007, în calitate de cedent a transmis drepturile și obligațiile sale Irinei Paiu, în calitate de cesionar, având acordul debitorului Compania de Investiții și Construcții „Moldconinvest” SA, fapt confirmat prin Contractul nr. CS-07/11/27.

Drept urmare, Paiu Irina a achitat suma de 62 265 euro, preluând obligațiile și drepturile lui Iurie Colesnic față de Compania de Investiții și Construcții „Moldconinvest” SA, în baza contractului nr. 72/102 LR cu privire la construcția apartamentului menționat și a contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-07/11/27 din 27 noiembrie 2007, iar la 31 martie 2009, în baza facturii de expediție eliberată de Compania de Investiții și Construcții „Moldconinvest” SA, apartamentul a fost transmis în proprietatea Irinei Paiu.

Menționează că potrivit prevederilor art. 214 al Codului civil, actul juridic ce are ca obiect bunuri imobile urmează să fie înregistrat în modul stabilit de lege, iar conform prevederilor art.4 și 5 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, Paiu Irina a fost obligată să-și înregistreze dreptul său de proprietate asupra apartamentului nr.102 din bd. Renașterii 38, mun. Chișinău la organul cadastral.

Insistă că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată, și anume art. 20 alin.(1) al Codului familiei, care stabilește că bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, pe când apartamentul nr.102 din bd. Renașterii 38, mun. Chișinău nu a fost dobândit niciodată de către Colesnic Iurie, fapt confirmat prin extrasul bunurilor imobile, în care unicul proprietar figurează Paiu Irina, fapt ce denotă că atât prima instanță, cât și instanța de apel au lăsat fără apreciere faptul că el nu a deținut niciodată în proprietate apartamentul menționat.

La fel, invocă că intimata nu are nici un temei legal de a pretinde la un bun imobil ce nu-i aparține, deoarece apartamentul litigios a fost dobândit legal de către recurentă Paiu Irina, în prima fază după semnarea contractului de cesiune, drept urmare a fost înregistrat la OTC Chișinău, iar mijloacele bănești împrumutate de către recurent, au fost restituiți după semnarea acordului de cesiune cu recurenta, încasând suma de 62 000 euro și 4 280 lei.

De asemenea indică că intimata s-a adresat în instanța de judecată cu privire la declararea nulității relative a contractului nr. CS-07/11/27 după expirarea termenului de prescripției, mai mult, ultima, nici nu a solicitat repunerea în termen, fapt care a fost ignorat de către instanțele judecătorești.

Insistă că intimata contrar art.6 din Convenția Europeană a Dreptului Omului, intenționat tergiversează examinarea pricinii cu privire la desfacerea căsătoriei, astfel, inventând diverse motive, cereri neîntemeiate, lipsa de la ședința de judecată, necătând că cererea chemare în judecată a fost depusă în anul 2007.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) CPC , recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

După cum atestă materialele cauzei, recurentul Colesnic Iurie a primit copia deciziei instanței de apel din 08 noiembrie 2012 la data de 24 aprilie 2014, fapt ce se confirmă prin semnătura acestuia din cererea prin care a solicitat eliberarea copiei deciziei motivate, cu mențiunea că a luat cunoștință de materialele dosarului (f.d. 230).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au depus recursul la 20 mai 2014, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificînd argumentele recursului, studiind materialele dosarului, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Este de reținut, că decizia instanței de apel a fost adoptată în limitele competenței, reieșind din temeiul și obiectul acțiunii cu aplicarea corectă legii materiale care guvernează raportul litigios, iar în cadrul judecării pricinii au fost create condiții obiective participanților la proces, întru realizarea drepturilor sale procedurale.

Astfel, atît prima instanță cît și instanța de apel stabilit circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii, avînd la bază cumulul de probe prezentate de către părți și în corespundere cu prevederile art. 130 CPC, corect a ajuns la concluzia admiterii acțiunii.

În susținerea concluziei enunțate instanța de recurs reține că actele cauzei denotă cu certitudine că la data de 14 octombrie 1979 a fost înregistrată căsătoria între Colesnic Iurie și Colesnic Lidia (f.d. 59).

La data de 29 iunie 2006, Colesnic Iurie cu acordul soției Lidia Colesnic a încheiat contractul de credit nr. 1191, în baza căruia Banca Comercială Română i-a acordat un credit de investiții în sumă de 900 000 lei, pentru procurarea unui imobil și anume casa de locuit cu terenul aferent din str. B. Glavan 16, s. Ciorescu, mun. Chișinău (f.d. 39-42).

La fel, este constatat și faptul că în baza contractului de vînzare-cumpărare nr. 1-7139 autentificat de către Notarul Privat Oleg Gladîș la 02 august 2006, Colesnic Iurie a devenit proprietar al imobilului ce constă din teren de construcție locativă cu suprafața de 0,1019 ha și casa de locuit din str. B. Glavan, com. Ciorescu, mun. Chișinău cu numerele cadastrale 3157106103 și 315710610301, iar la data de 14 septembrie 2006, în scopul rambursării creditului, dobînzilor aferente și executării în termen a obligațiunilor prevăzute de contractul de credit nr. 1191 din 29 iunie 2006, a fost încheiat contractul de gaj (ipotecă) nr. 8844, înregistrat la OCT Chișinău cu nr. 0100/06/24264, prin care debitorul gajist - Colesnic Iurie, cu acordul soției Colesnic Lidia, a pus în gaj în favoarea creditorului gajist Banca Comercială Română bunul imobil menționat (f.d. 49-50).

Tot materialul probator atestă că la data de 06 aprilie 2007 între Colesnic Iurie și Compania de Investiții și Construcții „Moldoconinvest” SA a fost încheiat contractul investițional nr. 72/102-LR privind construcția spațiului locativ pe adresa bd. Renașterii 38, mun. Chișinău (f.d. 52-56).

Ulterior, la 27 noiembrie 2007, Colesnic Iurie a încheiat Contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-07/11/27, prin care a transmis Irinei Paiu dreptul de creanță transmisibil ce reiese din Contractul investițional nr. 72/102-LR din 06 aprilie 2007 privind construcția spațiului locativ, în mărime de 62 265 euro (f.d. 37) deținut de el cu calitatea de cedent față de debitorul Compania de Investiții și Construcții „Moldconinvest” SA, fapt despre care Colesnic Lidia a aflat la 10 septembrie 2009, în timp ce se familiariza cu materialele cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de către Colesnic Iurie cu privire la desfacerea căsătoriei.

Conform art. 371 Cod civil, bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobîndit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie pînă la proba contrară.

În conformitate cu art. 19 Codul familiei, bunurile dobîndite de către soți în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietății în devălmășie. Regimul legal al bunurilor soților acționează în măsura în care nu este modificat de contractul matrimonial.

Iar, reieșind din prevederile art. 20 alin. (1), (3-5) Codul familiei, bunurile dobîndite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației. Sînt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participație în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobîndite în timpul căsătoriei, chiar dacă sînt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți. Dreptul la proprietate în devălmășie se extinde și asupra soțului care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educația copiilor sau din alte motive temeinice. Sînt proprietate în devălmășie a soților bunurile care au fost dobîndite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, este evident că, deși Contractul investițional nr. 72/102-LR din 06 aprilie 2007 a fost semnat doar de Colesnic Iurie, prin prisma normelor enunțate, asupra obiectului contractului și asupra creanței ce rezultă din contractul investițional se aplică regimul de proprietate comună în devălmășie, care în temeiul art. 371 Cod civil se prezumă a fi egală pînă la proba contrară, respectiv, Colesnic Iurie și Colesnic Lidia deținând cîte $\frac{1}{2}$ cotă-parte din obiectul și creanța ce rezultă din contractului investițional.

Conform art. 361 al. (2, 3) Cod civil, pentru actele de dispoziție asupra bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie este necesar acordul scris al tuturor coproprietarilor devălmași. Actul juridic de dispoziție încheiat de unul dintre coproprietarii devălmași poate fi declarat nul dacă se face dovadă că cealaltă parte știa sau trebuia să știe despre acordul care limitează dreptul de dispoziție, despre faptul că ceilalți coproprietari devălmași sînt împotriva încheierii actului juridic sau că nu a fost cerut acordul la înstrăinarea imobilelor.

În sensul prevederilor legale precitate Colegiul reține că pentru ca actele de dispoziție asupra bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie să fie valabile este necesar acordul scris al tuturor coproprietarilor devălmași. Consimțămîntul expres se poate realiza fie prin participarea personală a coproprietarilor devălmași, fie în baza unui mandat special, prin care coproprietarul devălmași împuternicește o persoană terță să încheie acte de dispoziție în numele său, fie prin eliberarea unei recipise din conținutul căreia să reiasă acordul la săvîrșirea actelor de dispoziție asupra bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie.

La caz, independent de acest aspect, este cert că, deși, Colesnic Lidia deține cu drept de proprietate comună în devălmășie $\frac{1}{2}$ cotă-parte din obiectul contractului de investiții, însă, Colesnic Iurie, contrar normelor legale, a purces la încheierea Contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-07/11/27, prin care a transmis Irinei Paiu, de unul singur, dreptul de creanță ce reiese din Contractul investițional nr. 72/102-LR din 06 aprilie 2007, în lipsa acordul scris sau consimțămîntului expres al Lidiei Colesnic.

În circumstanțele relatate, instanța de recurs consideră că atât prima instanță cât și instanța de apel, avînd în susținere, prevederile art. 220 Cod civil, care indică că actele juridice sau clauza care contravine legislației în vigoare sunt nule dacă legea nu prevede altfel și art. 228 Cod civil care statuează că actul juridic a cărui încheiere a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia dintre părți poate fi declarat nul de instanța de judecată chiar și în cazul în care autorul dolului estima că actul juridic este avantajos pentru cealaltă parte, corect au declarat nulitatea Contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. CS-07/11/27 din 27 noiembrie 2007, or la încheierea acestuia Colesnic Iurie a acționat cu rea-credință și nu a solicitat acordul soției sale Colesnic Lidia, deși acordul acesteia era obligatoriu.

Totodată, instanța de recurs reține drept relevante la caz și prevederile art. 556 alin. (5) Cod civil, care indică că creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanță, pe cînd Colesnic Lidia fiind titular al cotei-părți din creanța cesionată, nu și-a exprimat voința de cesionare a contractului investițional în favoarea Irinei Puiu.

În această ordine de idei, Colegiul apreciază critic argumentele recurentului cu referire la faptul că la momentul încheierii Contractului de investiții și Contractului de cesiune de creanță nu ducea gospodărie comună cu Colesnic Lidia, întrucît materialele cauzei atestă că atât Contractul investițional cât și Contractul de Cesiune de creanță au fost încheiate de Colesnic Iurie în timp ce se afla în căsătorie cu intimata, iar în temeiul art. 371 alin. (1) Cod civil și art. 20 Codul familiei, bunurile dobîndite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, iar proprietate în devălmășie a soților sunt bunurile care au fost dobîndite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia

Or, materialele cauzei denotă incontestabil că Colesnic Iurie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată cu privire la desfacerea căsătoriei doar la data de 24 ianuarie 2008, peste 6 luni după încheierea contractelor sus menționate, iar căsătoria între soții Colesnic a fost desfăcută doar la data 03 ianuarie 2013 (f.d. 15, 240).

Sunt apreciate critic și argumentele recurentului precum că sumele de bani achitate în temeiul Contractului investițional și anume suma de 10 000 euro (echivalentul a 166 100 lei) achitată la 06 aprilie 2007, suma de 10 000 euro (echivalentul a 164 100 lei) achitată la 04 mai 2007, suma de 42 000 euro (echivalentul a 671 580 lei) achitată la 11 iunie 2007 și suma de 4 280 lei achitată la data de 10 octombrie 2007, iar în total suma de 1006060 lei, au fost achitate din alte împrumuturi decît creditul primit de la Banca Comercială Română în baza Contractului de credit nr. 1191 din 29 iunie 2006, despre care Colesnic Lidia nu a cunoscut, întrucît sumele menționate de Colesnic Iurie au fost achitate în timpul căsătoriei cu Colesnic Lidia, iar sursa de proveniență a acestor sume nu constituie temei de a considera obiectul Contractului investițional, și anume apartamentul 102 din bd. Renașterii 38, mun. Chișinău proprietate exclusivă a unuia din soți, în special a lui Colesnic Iurie.

Mai mult, după cum a fost menționat, și după cum rezultă însuși din susținerile recurentul, sumele bănești menționate au fost achitate de către ultimul în scopul investirii în construirea apartamentului nr. 102 din bd. Renașterii 38, mun. Chișinău, în timpul căsătoriei cu Colesnic Lidia, corespunzător obiectul Contractului investițional, cât și drepturile ce decurg din acest contract, aparțin ambilor soți cu drept de proprietate în devălmășie.

Sunt lipsite de suport juridic și argumentele recursului privind dreptul lui Colesnic Iurie de a încheia Contractul de cesiune a dreptului de creanță în lipsa Lidiei Colesnic, care nu a contribuit în nici un fel la achitarea apartamentului 102 din bd. Renașterii 38 mun. Chișinău, deoarece conform art. 20 al. (3-5) Codul familiei, sînt proprietate în devălmășie a soților bunurile care au fost dobîndite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia. Dreptul la proprietate în devălmășie se extinde și asupra soțului care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educația copiilor sau din alte motive temeinice.

De asemenea, nici alte argumentele invocate în recurs nu pot fi reținute, dat fiind faptul că sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt cărora le-a fost dată o apreciere corectă și obiectivă de către instanțele judecătorești, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare și apreciate conform normelor de drept procedural.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Colesnic Iurie.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2012, și hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 15 martie 2011, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Lidiei Colesnic împotriva lui Iurie Colesnic, Paiu Irina și Societatea pe Acțiuni „Moldconinvest” cu privire la declararea nulității absolute a contractului de cesiune a dreptului de creanță ce izvorăște din contractul investițional privind construcția spațiului locativ, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva